

Jensen, Erik Hansen (Ålborg amt) og Poul Dam. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Niels Ravn, Burgdorf, Chr. R. Christensen, Juul-Madsen, Søren Jensen, Robert Christensen [formand], Kofoed, Erik Hansen (Ålborg amt) [næstformand], Kirkegaard, Lindegaard Rasmussen, Chr. Thomsen, Poul Dalsager, A. W. Larsen, Orla Pedersen, Chr. Rasmussen, Teichert og Morten Lange). Betænkning (B. sp. 499) afgivet $\frac{6}{2}$. 2. beh. $\frac{12}{2}$ (F. sp. 3952). 3. beh. $\frac{14}{2}$ (F. sp. 4041). *Loven stadfæstet 20. februar 1969.* (Lovt. nr. 42).

Loven udskyder revisionen af lov nr. 58 af 4. marts 1964 om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning i 3 år, således at forslag om revision af loven vil være at forelægge for folketinget i folketingsåret 1972-73.

Om baggrunden for lovforslaget anføres i bemærkningerne, at landbrugsorganisationerne og den danske dyrlægeforening ikke har haft forslag til ændring af loven. Derimod har det veterinære sundhedsråd og veterinærdirektoratet foreslået en *udvidelse af bestemmelserne i lovens § 11 om fratagelse af rettigheder* for at imødegå tvivl om, hvorvidt grov forsømmelighed i det konkrete tilfælde med rette kan karakteriseres som uduelighed. Imidlertid har regeringen ikke fundet tilstrækkelig anledning til på nuværende tidspunkt at fremsætte ændringsforslag herom, „da ingen af de afgørelser, der i den forløbne tid er truffet administrativt, er indbragt for domstolene, og der således ikke foreligger retsafgørelser, der kan motivere den foreslåede ændring“.

Ved lovforslagets behandling i folketinget anbefaledes det af alle partiernes ordførere. Efter 1. behandling henvistes forslaget til et udvalg, fra hvis betænkning følgende skal anføres:

„I samrådet tilbød landbrugsministeren at nedsætte et udvalg bestående bl. a. af repræsentanter for Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger, dyrlægernes organisationer og veterinærmyndighederne med den opgave at foretage en nøje undersøgelse af mulighederne for og forsvarligheden af at anvende mellemteknikere inden for et eller flere af de områder, der ved lovens § 4, stk. 1, er henført til dyrlægegerningen, samt at udtale sig om, hvilke uddannelseskrav der bør stilles til sådanne mellemteknikere. Udvalget skal endvidere undersøge mulighederne for, at der gives landmænd adgang til selv at behandle deres dyr med lægemidler i videre omfang, end det er tilladt efter de nugældende bestemmelser, jfr. lovens § 4, stk. 1, litra c, og bemærkningerne hertil.